

[<< Takaisin sivulle 22](#) [< Edellinen artikkeli](#) [Seuraava artikkeli](#) [> Tulosta sivu](#)

Enderin avaruudessa nuori on väline

Teatteri

Legionateatteri: Ender - Kuolleiden puolustaja

Ohjaus: Antti Mankonen

Äänisuunnittelu: Erno Helen, Marko Vierimaa

Lavastus: Viljami Wager, Isabel Pathirane

Graafinen ilme: Kaisa Pennanen

Puvustus: Elisa Harvala

Scifiä näkee harvemmin teatterissa.

Antti Mankonen ja **Jari Hietanen** dramatisoivat **Orson Scott Cardin** klassikkoromaanista synkän utopian, jossa nuoret ovat valtaapitävien pelimerkkejä.

Instrumenteista parhain on Ender, hyväsydäminen taistelija-lahjakkuus, josta valtio koului maailmaa uhkaavien Ötököiden tuhoajaa.

Nimiroolissa tempoilee **Antti Haikkala** kasvoillaan universumin sankaripojalle sopiva ikipöjlä ilme.

Hänen hämmästelynsä tuo mieleen **Elijah Woodin** hobittina.

Astetta esikuvallisemmin näyttelee hänen opportunistista veljeään Peteriä esittävä **Jani Moilanen**, joka on ilmetty **Danny DeVito** eleitä myöten.

Hänen pirullinen hahmonsä jää tosin puolitiehen, eikä saavuta kieroä täyttymystään.

Peter saa oikeutuksen olemassaololleen lähinnä Moilasan hyytävän roolityön takia.

Muut näyttelijät suoriutuvat kelvollisesti, joskin taistelukohtausten koreografioissa liikkeet voisivat napsahdella vieläkin terävämmin.

Sopivan pelkistetty

Ihminen on teatterissa sekä itseään että rekvisiittaa, mitä hyödynnetään nokkelasti.

Enderin taistelusimulaattori tarinan lopussa rakentuu kokonaan näyttelijöistä, ja laitteen ilmeikkyyttä vetää vertoja kalliilla rahalla pystytetyille lavasteille.

Esityksen visuaalinen ilme on miellyttävän pelkistetty: Enderin avaruus on hopeanmusta kolkko luola, jossa välähtävät kliininen vihreä ja punainen.

Synkkyyttä korostaa Legionateatterin uusi osoite Nekalan Mäntyhaantiellä.

Vanha teollisuushalli on kuin tehty julmien avaruusvisioiden näyttämöksi.

Teoksen kiikaritähden on tarkennettu nuorten väkivaltaan, mikä pureskellaan katsojalle valmiiksi käsiohjelmassa.

Ender tilityttää teeman päin yleisöä sen verran selkeästi, ettei sitä olisi tarvinnut erikseen sormella osoitella.

[Isompi kuva](#)

*Kuva: Sam Morgan
Antti Haikkalan Ender on avaruudessa kovin yksin.*

Viimeisessä kohtauksessa sentään halataan, ja kunnon rutistusta jää kaipaamaan myös katsoja.

Se tarkoittaa, että näytelmä on tehonnut.

Juhani Karila

[<< Takaisin sivulle 22](#) [< Edellinen artikkeli](#) [Seuraava artikkeli](#) [> Tulosta sivu](#)